

Ksylofon

Ksylofon do orkiestry trafił po raz pierwszy w XIX wieku, wcześniej był używany przede wszystkim jako instrument ludowy

Jest instrumentem zbudowanym ze sztabek wykonanych z twardego drewna o różnej długości. Są one ułożone kolejno na metalowej ramie od najdłuższych do najkrótszych, albo też w dwóch rzędach, na kształt klawiatury fortepianu. Większość ksylofonów posiada jeszcze poniżej każdej sztabki specjalne rezonatory, które wzmacniają głośność dźwięku. Sztabki robi się zwykle z drewna różanego lub palisandrowego. Uderzanie ich za pomocą twardych młoteczków powoduje wydobywanie bardzo krótkiego dźwięku o charakterystycznej, łatwej do rozpoznania barwie.

Ksylofon wywodzi się z południowo-wschodniej Azji, gdzie powstał ok. XIV wieku, a potem rozpowszechnił się w Afryce i Europie. Był używany głównie jako instrument ludowy, a do orkiestry trafił po raz pierwszy w [XIX wieku](#). Wkrótce zdomował się w niej jako znakomity dodatek kolorystyczny do sekcji perkusyjnej, wykorzystywany przez wielu kompozytorów.

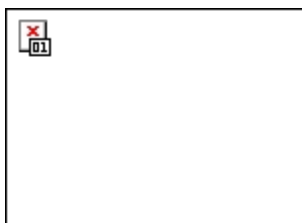
O instrumentach perkusyjnych opowiada muzyk Orkiestry Sinfonia Varsovia:

Nazwa ksylofon pochodzi z greki i oznacza „dźwięk drzewa”.

Pierwszy raz ksylofon w orkiestrze zastosował francuski kompozytor Camille Saint-Saëns w utworze *Dance Macabre* w roku 1874.

Z kompozytorów XX wieku szczególnie lubił go [Dymitr Szostakowicz](#). Partie ksylofonowe wprowadził do niektórych ze swoich symfonii. Ksylofon odgrywa też ważną rolę w pierwszej części jego *II Koncertu wiolonczelowego* op. 126 z roku 1966.

Odkryj brzmienie ksylofonu grając w grę [Muzolot!](#)

Obejrzyj [film](#), w którym zobaczyć można między innymi ksylofon i bęben hamulcowy.

